

Sygn. akt I C 178/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wioletta Łopatowska-Bąkiewicz
Protokolant:	sekr. sądowy Krzysztof Kordas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 2015 roku w G.-D.

sprawy z powództwa:

Powiatu G.- (...) reprezentowanego przez Starostę G.- (...)

przeciwko:

J. D. (1), F. S. (1), U. O. (1)

o zapłatę

- zasądza od pozwanych J. D. (1), F. S. (1), U. O. (1) solidarnie na rzecz powoda Powiatu G.- (...) reprezentowanego przez Starostę G.- (...) kwotę 8.112,00 zł (osiem tysięcy sto dwanaście złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanych J. D. (1), F. S. (1), U. O. (1) solidarnie na rzecz powoda Powiatu G.- (...) reprezentowanego przez Starostę G.- (...) kwotę 1.217,00 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- nakazuje pobrać od pozwanych J. D. (1), F. S. (1), U. O. (1) solidarnie na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu) kwotę 405,60 zł (czteryście pięć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonej opłaty sądowej.

sędzia

W. B.

I C. 178/15 Uzasadnienie

Powód Powiat G._ (...) reprezentowany przez Starostę G.-_ (...) wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych U. O. (1), J. D. (1) i F. S. (1) kwoty 8111,06 złotych wraz z odsetkami poczynając od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu tego roszczenia powód podał, że żądana kwota wynika z zawartej pomiędzy powodem, a pozwaną U. O. (1) umowy z dnia 2 kwietnia 2013 roku w sprawie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska

pracy dla skierowanych bezrobotnych, której pozwana nie dotrzymała. Umowa została poręczona przez pozostałych pozwanych.

Pozwani wnieśli o oddalenie tego roszczenia.

Sąd ustalił i zważył co następuje;

Pozwana U. O. (1) prowadzi własny gabinet stomatologiczny w K.. W dniu 2 kwietnia 2013 roku pomiędzy pozwaną, a Starostą G.- (...) reprezentowanym przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy – J. Z. doszło do zawarcia umowy nr (...) na podstawie której pozwana uzyskała od Powiatowego Urzędu Pracy w G.-D. refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia 1 stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego w zawodzie asystentka stomatologiczna w kwocie 20.000 złotych. Pozwana zobowiązała się utrzymać utworzone stanowisko pracy przez 24 miesiące.

(Dowód; odpis umowy k. 6 – 13 akt).

Zobowiązanie pozwanej zostało poręczone przez dwóch poręczycieli – pozwanych J. D. (1) i F. S. (1).

(Dowód: umowa j. .w.).

W wykonaniu zawartej umowy o refundacji kosztów wyposażenia/doposażenia stanowiska pracy asystentki stomatologicznej, które pozwana zobowiązała się utworzyć i utrzymać przez okres 24 miesięcy w prowadzonym przez siebie gabinecie, pozwana zatrudniła W. K., która posiadała uprawnienia asystentki stomatologicznej. W. K. (1) skierowana została przez powoda i w dniu 29.04.2013 roku zawarła umowę o pracę na tym stanowisku z pozwaną od 1. W gabinecie pozwanej U. O. (2) był zatrudniony do lutego 2014 roku jako lekarz świadczący usługi stomatologiczne pozwany J. D. (1). Współpraca ta została zakończona i J. D. (1) otworzył własny gabinet dentystyczny.

Wskutek nieporozumień związanych z podjęciem własnej działalności przez J. D. (1) zatrudniona w gabinecie jako asystentka – W. K. (1) złożyła wypowiedzenie pracy i założyła własną działalność gospodarczą rozpoczynając współpracę w nowo powstałym gabinecie dentysty J. D. (2).

(Dowód: zeznania świadka W. K. k. 100 v i pozwanych J. D. i F. S. k. 108 – 109 akt).

Możliwe jest zatrudnienie na stanowisku asystentki stomatologicznej w prywatnym gabinecie stomatologicznym nie posiadającym kontraktów z NFZ osoby nie posiadającej kwalifikacji zawodowych. Jeżeli gabinety udzielają świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia stomatologicznego powinny zatrudniać osoby posiadające średnie wykształcenie oraz przeszkolenie zawodowe lub osoby, które ukończyły szkołę policealną i uzyskały tytuł zawodowy asystentki stomatologicznej lub dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w tym zawodzie albo tytuł zawodowy higienistki stomatologicznej ewentualnie osoby, które ukończyły studia pierwszego stopnia w tym zawodzie lub uzyskały tytuł licencjata.

(Dowód: informacja (...) Okręgowej Izby Lekarskiej w T. k. 89 akt).

Umowa o pracę z W. K. została rozwiązana przez U. O. (2) bez wypowiedzenia, a pracownica sama złożyła również wypowiedzenie dnia 25.08.2014 roku z zachowaniem 14 dniowego okresu wypowiedzenia. Ze świadectwa pracy tej asystentki wynika, że była ona zatrudniona w gabinecie pozwanej w okresie od dnia 29.04.2013 roku do dnia 04.09.2014 roku.

(Dowód; Zeznania świadka W. K. j. w. , rozwiązanie umowy i świadectwo pracy k. 14 – 15 akt).

Za kwotę stanowiącą refundację kosztów wyposażenia/doposażenia stanowiska pracy miały zostać zakupione do gabinetu pozwanej U. O. (2); mikrosilnik endodontyczny, zestaw do leczenia kanałowego, piaskarka, myjka ultradźwiękowa, strzykawka i narzędzia chirurgiczne. Z urządzeń tych korzysta lekarz dentysta, również bez pomocy asystentki. Asystentka może sterylizować końcówki przygotowując je do użycia dla kolejnego pacjenta, przygotowywać

gabinet do pracy, wykonywać różne czynności biurowe, asystować przy zabiegach lekarza. Ważne, aby była osobą inteligentną.

(Dowód: zeznania pozwanego J. D. k. j. w.).

Pozwana U. O. (1) chciała, aby osoba bezrobotna, którą zatrudni w ramach umowy z urzędem pracy posiadała już kwalifikacje asystentki stomatologicznej, żeby mogła od razu podjąć współpracę z lekarzem. W. K. (1) posiada zawód asystentki stomatologicznej, ukończyła medyczną szkołę policealną i uzyskała dyplom w tym zawodzie.

(Dowód; zeznania świadka W. K. 100 v akt).

Wielu uczniów szkół medycznych pracuje w gabinetach dentystycznych już w czasie trwania nauki, ucząc się zawodu. W szkole do której uczęszczała W. K. (3) $\frac{3}{4}$ uczniów wykonywało zawód asystentki przed jej ukończeniem.

(Dowód; zeznania świadka j. w.).

Po zwolnieniu z pracy asystentki stomatologicznej powód kierował do pracy w gabinecie pozwanej U. O. (1) osoby młode, ze średnim wykształceniem, które deklarowały chęć podjęcia tej pracy i podjęcia nauki w celu uzyskania uprawnień asystentki stomatologicznej. Nie było natomiast zarejestrowanych osób bezrobotnych, już posiadających takie uprawnienia. Do pozwanej skierowano cztery osoby ze średnim wykształceniem ogólnym, które chciały podjąć tą pracę i rozpocząć naukę w tym zawodzie. Żadna ze skierowanych osób nie została zatrudniona przez pozwaną U. O. (1), gdyż chciała ona zatrudnić wyłącznie osobę, która już posiadałaby kwalifikacje asystenta stomatologicznego.

(Dowód: zeznania świadków: J. L. k. 101, E. S. k. 101 v, R. O. k. 102 akt).

Ustalony w sprawie stan faktyczny nie był sporny, co do faktu zawarcia przedmiotowej umowy, jej poręczenia i okresu pracy osoby zatrudnionej na utworzonym stanowisku pracy asystentki stomatologicznej w gabinecie pozwanej U. O. (1). Kwestie sporna stanowiła interpretacja umowy w kwestii uprawnień bezrobotnego skierowanego w jej ramach do pracy jako asystent stomatologiczny.

Bezspornym jest, że pozwana U. O. (2) wbrew umowie, nie utrzymała doposażonego stanowiska pracy przez 24 miesiące z zatrudnieniem na nim osoby bezrobotnej skierowanej przez PUP. Wobec powyższego wystąpiły podstawy z par. 9 ust. 2 umowy do żądania przez powoda zwrotu przyznanej refundacji w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy skierowanego bezrobotnego wraz z odsetkami. Za dług odpowiedzialni byli solidarnie również dwaj pozostali pozwani z racji udzielenia poręczenia za spłatę.

W przedmiotowej sprawie należy zwrócić, zdaniem sądu uwagę na doniosłą prawnie okoliczność, że będąca podstawą powództwa umowa stron z dnia 2 kwietnia 2013 r. należała do umów określonego rezultatu, który bezspornie nie został osiągnięty. Jediną racją udostępnienia pozwanej U. O. (2) środków publicznych było utworzenie przez nią nowego stanowiska pracy i zatrudnienie na nim bezrobotnego przez okres co najmniej 24 miesięcy. Warunek ten nie został dotrzymany, i to bezsprzecznie z przyczyn niezależnych od świadczeniodawcy. Poza sporem jest, że powód kierował do pracy na miejsce W. K. osoby ze średnim wykształceniem, młode, które chciały podjąć naukę w celu uzyskania kwalifikacji w zawodzie asystent stomatologiczny. W gabinetach prywatnych, które nie świadczą usług w ramach NFZ, a takim jest gabinet pozwanej U. O. (1), często zatrudniane są osoby dopiero przygotowujące się do zawodu. Gabinety takie nie mają obowiązku zatrudniania osób wyłącznie z wykształceniem medycznym. Niewątpliwie przyjęcie do pracy w charakterze asystentki stomatologicznej osoby, która już posiada takie wykształcenie, może być dla gabinetu korzystniejsze, bo osoba taka może przystąpić od współpracy bez przyuczenia. Nie musi to być jednak regułą. Jak zeznał pozwany J. D. (1) osoba na stanowisku asystentki musi być inteligentna i chętnie się uczyć, żeby dobrze współpracować z lekarzem. Powód po wygaśnięciu stosunku pracy z W. K. nie mógł skierować osoby, która już posiadała kwalifikacje medyczne, gdyż nie było takich osób zarejestrowanych jako poszukujących pracy. Kwestia przyczyn rozwiązania stosunku pracy przez pozwaną U. O. (2) z asystentką, ani też zakończenie współpracy ze współpracującymi z gabinetem osobami, które poręczyły umowę i podjęły własną działalność, nie miała zdaniem sądu

w obrębie wskazanej umowy istotnego znaczenia. Trzeba zauważyć, że pozwana, będąc przedsiębiorcą działającym w warunkach rynkowych, ponosiła ryzyko niepowodzenia gospodarczego. Jeśli w należyтым wykonaniu zobowiązania przeszkodziły jej osoby trzecie, rozwiązując współpracę z nią, to również taka okoliczność mieści się w ramach tego ryzyka i pozwana nie może się z tego powodu uchylić od zwrotu świadczenia otrzymanego na cel oznaczony w umowie.

Powód miał nie tylko prawo, lecz wręcz obowiązek wystąpić o zwrot środków wydatkowanych z funduszków publicznych przeznaczonych na walkę z bezrobociem. Należy mieć na względzie, że udzielona pozwanej pożyczka została spożytkowana przez nią na zakup trwałych rzeczy wielokrotnego użytku, które nadal znajdują się w jej władaniu i stanowią wyposażenie jej gabinetu. A zatem, patrząc z tego punktu widzenia, przez zwrot powodowi części ich równowartości nie poniesie ona per saldo uszczerbku majątkowego.

Zobowiązanie zwrotu części udzielonej przez powoda pożyczki znajduje podstawę w art. 46 ust 6 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r., Nr 69, poz. 415 ze zm.) oraz w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 roku w sprawie dokonywania z Funduszy Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2012 r., Nr 16, poz. 457). Zgodnie z par 4 ust 2 pkt 3 Rozporządzenia umowa o refundację powinna zawierać m. in. zobowiązanie podmiotu do zwrotu w terminie 30 dni od otrzymania wezwania starosty, refundacji w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudnienia na utworzonych stanowiskach pracy skierowanych bezrobotnych.

Pozwani J. D. (1) i F. S. (1) jako poręczyciele ponoszą odpowiedzialność solidarną z pozwaną U. W.-otręba za wynikające z przedmiotowej umowy zobowiązanie.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji.

O kosztach rozstrzygnięto w myśl art. 98 par 1 i 2 k. p. c.

sędzia

W. B.